

Дѣте и коте.

Дѣте. Котенце! Кажи ми, що се толкозь често миешь и се ближешь, та се гладишь?

Коте. Ако се не мия, ставамъ гуреливо, мускориво и нечисто; тогазь щж бждж грозно и никой нѣма да ме обичя; никой не ще ме вика и нѣма да ме взема при себе си да ме милва. Всички ще ги е гнусъ отъ мене.

Котката на дървото.

Я, виждь тамъ онжзи котка, дѣ се въскачила на дърво то горѣ! Хрисими-тѣ котки стоятъ въ кжщи; тѣ ловятъ мишки и плъхове. Казватъ имало нѣй-дѣ си диви котки, които живѣяли по гори-тѣ; тий сѣдѣли повечето по дървета-та, тамъ ловели птиче-та и разрабляли гнѣзда-та имъ.

Тази котка е ужъ питомна, ама кждѣ е въздраснала по дърво-то и варди да си улови птиченце. Като го хване, удашия го и го изяда; тя сякашъ че е дива котка.

Гуреливъ, Мускоривъ, Гнусъ ме е, Мишка, Плѣхъ, Питоменъ, Въздрасвамъ, Удашиямъ, Сягамъ.

Познава се.

По какво се познава

Най-добро-то цвѣтъе?

— По туй що марише

И зимѣ и лѣтѣ.